

libēter loq̄mur. q̄ p̄ mutuas locucōes ab iui-
cē cōsolari q̄rim⁹. a cor diuersis cogitacōib⁹
fatigatū optam⁹ releuāē. Et multū libēter de
hīs q̄ multū diligim⁹ v̄l cupim⁹. v̄l q̄ nobis
cōtraia sētīm⁹ lib⁹ loqui l̄ cogitāē. sed p̄chdo
lor sepe inaniter a frustra. Nā hēc extēior cō-
lacio itērior et diuine cōsolacōis nō modicū
detrimentū est. Ideo vigilandū ē et orandū
ne tēp⁹ ociose trāseat. si loq̄ licet et expedit q̄ es
dificabilia sūt loq̄re. Oda⁹ vsus a negligēcia
p̄fect⁹ nostri multū facit ad icustodiā oīs nos-
tri. Iuuat tñ nō parū ad ip̄fectū spūalē. De
uota spūalium rerum collacō maxime vbi pa-
res animo et spiritu in deo sibi affodantur

De pace acq̄rēda a zelo p̄ficiēdi ca. xi
Vltaz possē⁹ pacē hēre. si nō vellem⁹
nos cū aliorū dīctis a factis q̄ ad curam
nostrā nō spēdāt occupare. Quō pōt ille
diu ip̄pace p̄manere. q̄ aliis cū se itermiscet
qui occasiōēs forinsecus q̄rit. qui paz l̄ raro
se intrinsecus colligit. Beati simplices q̄miam
multam pacem habebūt. Quare quidā sācto-
rum tam p̄fecti a cōtēplatiui fuerunt. q̄ om̄ino
se ip̄s mortificare ab om̄ib⁹ terrenis dēsideriis
studuerūt. Et ideo totis medullis cordis deo i-
herere atq̄ libere sibi vacare potuerunt. Nos

nimiū occupamur proprijs passionib⁹ a de trāfi
torijs nimis solliatamur. Raro etiā vnū vi
cium pfecte vincimus a ad q̄tidianū pfectū
nō accendimur. Ideo frigidi a tepidi remane
m⁹. Si essem⁹ nobisipīs pfecte mortui a ite
ri⁹ minime iplicati. tūc possem⁹ etiā diuina
sapere et de celesti cōtemplacōe aliq̄d experi. Tos
tū a maximū impedimētū est. quia nō sum⁹ a
passionib⁹ et cōcupiscencijs liberi: nec pfectā
sanctorū viā conamur igredi. Quādo etiā mo
dicū aduersitatis occurrit nimis cito deiciamur
et ad hūanas cōsolacōes ouertimur. Si intere
mur sicut viri fortes stare in p̄lio. profecto au
xilium domini sup nos viderem⁹ de celo. Ip̄e em̄
certantes et de sua gracia sperantes patus est
adiuuare. q̄ nob certando occasiōes p̄ciat vt
vincam⁹. Si tm̄ in istis exteriorib⁹ obseruan
cijs pfectū religionis promim⁹. cito finem ha
bebit deuotio nostra. Sed ad radicē securim
ponam⁹. vt purgari a passionib⁹ pacificā mē
tē p̄sēdeam⁹. Si omni āno vnum viciū extir
pauimus cito viri p̄fedi efficeremur. sed mo
do ecōtrarie sepe setim⁹ vt meliores a purio
res in im̄cio cōuersionis nos fuisse inueniam⁹.
q̄ post multos ānos professiōis. feruor et pro
fectus noster quotidie deberet crescere: s; nūc
pro magno videt si quis p̄ui feruoris ptem

posset retinere Si modicū violentiā feretim⁹
in pīncipio tūc cuncta postea possem⁹ facere cū
leuitate ⁊ gaudio. Graue est assueta dimitte:
sed graui⁹ est cōtra ppriaz volūtate ire Sed si
non vīdis pua et leuia. quomodo superabis
difficilia. Resiste in pīncipio inclinationi tu
e. et mala; dedisce cōsuetudine; De forte pau
latim ad maiore te ducat difficultatē. O si ad
uerteres quāta; tibi pacem ⁊ alijs leticia; fa
ceres teipsum bene habendo. puto q̄ solici⁹
esses ad spiritualem p̄fectum

De vtilitate aduersitatis Ca. xij.

Onū nobis est q̄ aliquādo habem⁹ ali
q̄s g̃uitates ⁊ contrarietates. q̄ sepe hōiez
ad cor r̄uocāt q̄ten⁹ se in exilio eē agno
scat. Nec sp̄s suā in aliq̄ re mūdi ponat. Bonū
ē q̄ padamur q̄nq; d̄dictōēs. ⁊ q̄ male ⁊ im
p̄fecte de nobis sentiat. Etā si bene agim⁹ ⁊
intēdim⁹ Ista sepe iuuāt ad hūilitatē ⁊ a va
na gloria nos d̄fēdūt. Tūc em̄ meli⁹ iteriore
testem d̄ū q̄rim⁹. q̄n foris vilipēdimur ab hō
imib⁹ ⁊ nō bñ nob̄ credit̄ Ideo debēt se hō in
d̄eo tōliter firmare vt nō eēt ei nccē mltas cōso
latiōēs q̄rē Qñ hō bone volūtatis tribulat̄ vel
temptat̄. aut malis cogitaciōib⁹ affligit̄.
tunc d̄eum sibi magis necessarium intelligit